

ΟΡΘΡΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

(με Ἀλληλούϊα)

Ἦχος Δι

α
λ λη λου ου ι α Ἀλ λη λου ι α

Ἀλ λη λου ου ου ι α

Στίχος α'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

α
λ λη λου ου ι α Ἀλ λη λου ι α

Ἀλ λη λου ου ου ι α

Στίχος β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

α
λ λη λου ι α Ἀλ λη λου ι α Ἀλ

λη λου ου ου ι α

Στίχος γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

α
λ λη λου ι α Ἀλ λη λου ι α Ἀλ

λη λου ου ου ι α

Μαρτυρικὸν Τροπάριον

Α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη
 ται Ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι
 οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
 την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε
 χον τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων
 αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε
 σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας
 η μων

Δόξα... Νεκρώσιμον

Μ νη σθη τι Κυ υ ρι ε ως α γα θος των
 δου λων σου και ο σα εν βι ω η μαρ τον
 συ γ χω ρη σον ου δεις γαρ α να μα αρ τη

 τος ει μη συ ο δυ να με νος και τοις με

 τα στα σι δου ναι την α να α α παυ σιν

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μη τηρ α γι ι α η του α φρα

 στου φω τος αγ γε λι κοις σε υ μνοις τι

 μων τες ευ σε βως με γα λυ υ νο με ε

 εν

Μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν
Καθίσματα μαρτυρικά

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

π.Κ.Παπαγιάννη

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Ως κα λοι στρα τι ω ται ο μο φρο νως

 πι στευ σαν τες τας α πει λας των τυ ραν

 νων μη πτο ου με νοι α γι οι προσ ηλ θε τε

 προ θυ μως τω Χρι στω α ρα με νοι του τι μι

ου Σταυρου και τε λεεσαντες τον δρο ο
 μον εξουρανου την νικην εδεξασθε
 δοοξατω εν ισχυσαντι ημας δοο
 ξατω στεφανωσαντι δοξατω δωρου με
 νω διυμων πασιν ιααμαατα

Μαρτυρικόν

Στίχος Θαυμαστός ό Θεός έν τοίς άγίοις αύτου.

Τας αληδονας των αγιων ασυ
 περ σου ουεπαθονδυσωπηθητι Κυριε
 και πασας ημωντας οδυνας ιασαιφι
 λανθρωπεδεοομεεθα

Στίχος Τοίς άγίοις τοίς έν τη γη αύτου έθαυμάστωσεν ό Κύριος.

Τόν τάφον σου Σωτήρ

Τους μαρτυρας Χριστου ικετευσωμεν

παντες αυτοι γαρ την ημων σωτηριαν

αιτουνται και ποθωω προσελθω

μεν προς αυτους μεεταπιιστεως ουτοι

νεεμουσι των ιαματων την χαριν

ουτοι φαλαγγας αποσοδοι δαιμον

ων ως φυλακες της πιστεως

Δόξα... Νεκρώσιμον

Tο του θανατος Χριστεκατηρ

γησας και αφθαρσιαν τοις επιγης ε

πηγασας και οιεις σε πιστευοντες ουθνη

σκουσιν αλλα ζωωσιν εν σοι ανα

παυσον ουν Κυριετας ψυχων των δουλων σου

καί κα τα τα ζον αυ τους με τα των α γι ων σου π
q

πρε σβει ει αις της Θε ο το ο κου ^Δ_{δὴ} χα ρι

ζο με νος αυ τοις τα ε λε ε η η σου π
q

Καί νῦν.. Θεοτοκίον

π
q **T** ου Γα βρι ηλ φθεγ ζα με νου σοι Παρ

θε νε το χαι ρε συν τη φω νη ε σαρ κου

το ο των ο λων Δε σπο ο της π
q εν σοι τη

α γι α Κι βω τω ως ε φη ο δι και ος Δα

βιδ ^Δ_{δὴ} ε δειχ θης πλα τυ τε ε ρα τω νου ρα

νων ^Δ_{δὴ} βα στα σα σα τον Κτι στην σου π
q δο ο ζα

τω ε νοι κη σαν τι εν σοι δο ζα τω προ ελ

θον τι εκ σου ^Δ_{δὴ} δο ζα τω ε λευ θε ρω σαν

τι η μας δι α του το ο κου ου σου

π
9

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν
Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια
Ἦχος πλ. α'

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἁγίων ὁ χορός, εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν παραδείσου· εὔρω κάγώ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγώ εἰμι· ἀνακάλεσαί με, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὸν ἄμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, ἅγιοι, καὶ αἰδίων μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενώς, μάρτυρες, αἰτήσασθε ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρίσασθαι.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀράμενοι καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολάβετε ἃ ἠτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἰμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων· οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα καὶ καθάρισον σῆ εὐσπλαγχνία καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁ πάλαι μὲν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου

 σκη νω σον εν ταις αυ λαις σου κα θω ως γε γρα

 πται ^{ν'}_η πα ρο ρων ως α γα θος τα πλημ με λη

 μα τα αυ των ^κ_α τα ε κου σι α και τα α κου

 σι α και παν τα τα εν α γνοι οι α ^κ_α και

 γνω ω σει φι λαν θρω πε ^κ_α

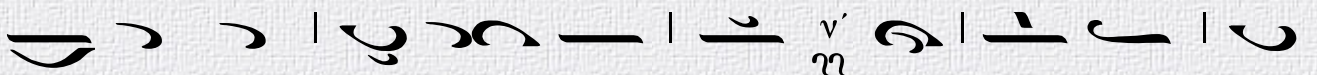
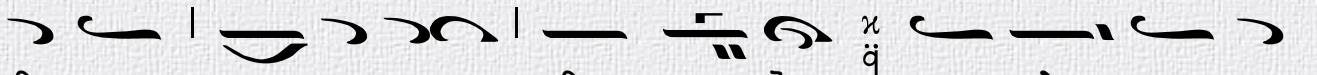
Δόξα Πατρί...

T
 α ε κου σι α και τα α κου σι α και

 παν τα τα εν α γνοι οι α ^κ_α και γνω ω σει

 φι λαν θρω πε ^κ_α

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

O
 εκ Παρ θε νου α να τει λας τω

 κο σμω Χρι στε ο Θε ος ^{ν'}_η υι ους φω τος

 δι αυ της α να δει ει ζας ^κ_α ε λε η σον

η μας

κ
ᾠ

‘Ο Ν’ Ψαλμός (χῦμα)

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἐκ τῆς Παρακλητικῆς (ψάλλονται ἢ ἀναγιγνώσκονται)

Κανὼν εἰς Προφήτας καὶ Μάρτυρας

Ἦχος α’

Ῥοδὴ α’ - Ὁ Εἰρμὸς

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίου ἐθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια

στιχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χερσὶν ὠμοιώθης Προφητῶν, ὃ τῇ χειρὶ σου συνέχων τὰ πέρατα, τούτων παρακλήσεσι, τὸ τῶν ἐμῶν ἀμαρτιῶν χειρόγραφον, Λόγε διαρρήζας, ἐχθροῦ χειρῶν με ἐξάρπασον.

στιχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θείων ἐπιλάμψεων τὸν νοῦν, προφητικῶς δεκτικὸν ἐργασάμενοι, φῶς ἐχρηματίσατε, τὴν νοητὴν ἀνατολὴν κηρύττοντες, ἔνδοξοι Προφῆται, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικὰ

στιχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἵμασιν ὑμῶν ἀθλητικοῖς, πολυθείας ξηράναντες πέλαγος, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τοὺς ποταμοὺς ξηράνατε μακάριοι, θείαις ἐπομβρίαις, τῶν ἱερῶν προσευχῶν ὑμῶν.

στιχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέφος ἀθλητῶν φωτοειδές, τὸν ἐκ Παρθένου νεφέλης ἐκλάμψαντα, Ἡλίον δυσώπησον, τὰ σκοτεινὰ νέφη, τῶν καρδιῶν ἡμῶν ἐναποδιῶζαι, καὶ τῆς γεέννης λυτρώσασθαι.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γνώμη ὀλισθαίνοντα αἰεὶ, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς ἐξελλκόμενον, καὶ δελεαζόμενον, φρενοβλαβῶς δέ, τοῖς ἐχθροῖς εὐχείρωτον, ὅλον γεγονότα, μὴ ὑπερίδης με Δέσποινα.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

Ἦχος α'

ᾠδὴ α' - Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος

στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Πύλας τοῦ θανάτου καὶ μοχλοῦς, τῷ σῷ θανάτῳ συντρίψας, ἀθάνατε, πύλας ἀναπέτασον, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀθανασίας Δέσποτα, τοῖς κεκοιμημένοις, πρεσβείαις τῶν ἀθλοφόρων σου.

στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἴνα τῆς ἐνθέου σου ζωῆς, ἀζιωθῶμεν κατηλθες πρὸς θάνατον, τούτου προνομεύσας δέ, τοὺς θησαυροῦς, ἡμᾶς ἐκεῖθεν εἰλκυσας, νῦν δὲ ζωοδότα, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σύ μου τὸ φθαρτὸν τε καὶ θνητὸν, ἀναλαβὼν ἀφθαρσίαν ἐνέδυσας, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον, διαγωγὴν καὶ μακαρίαν ὕψωσας, ἔνθα ὡς οἰκτίρμων, οὐς προσελάβου ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν κυοφορήσασαν πιστοί, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ὑμνήσωμεν· αὕτη γὰρ ἡ Πάναγνος, ὁδὸς ζωῆς τοῖς τεθνεῶσι γέγονεν, ἦν ὡς θεοδόχον καὶ Θεοτόκον δοξάζομεν.

Ἀκολουθεῖ ἡ α΄ ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Κανὼν εἰς Προφήτας καὶ Μάρτυρας

ἦχος α΄

ᾠδὴ γ΄ - Ὁ Εἰρμὸς

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἄγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀχράντου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Τροπάρια

στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δοχεῖα τοῦ Πνεύματος σοφοί, Προφῆται χρηματίσαντες, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Λόγου κατάβασιν, φαεινοτάτως διετρανώσατε· διὸ δυσωπήσατε, φωτισμὸν καὶ ἔλεος, τοῖς πίστει τιμῶσιν ὑμᾶς.

στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλαξὶ καρδιῶν ὑμῶν σοφοί, τὸν νόμον τὸν σωτήριον, ἐγγεγραμμένον πίστει ἐσχήκατε· διὸ τῷ νόμῳ τῆς

ἀμαρτίας με, χαλεπῶς τροπούμενον, θείαις παρακλήσεσι, θεηγόροι Προφήται λυτρώσασθε.

Μαρτυρικὰ

στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φρύαγμα τυράννων δυσσεβές, γενναίως συνετρίψατε, πρὸς τὸν Θεὸν ὑψούμενοι μάρτυρες· διὸ κραυγάζω, κατεπαιρόμενον, καὶ σοβαρευόμενον, κατ' ἐμοῦ τὸν δράκοντα, ταῖς ὑμῶν ἰκεσίαις συντρίψατε.

στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θείων παθημάτων κοινωνοί, μελλούσης βασιλείας τε, ἀδιαδόχου μάρτυρες ἔνδοξοι, παθῶν σαρκός με ἀπολυτρώσασθε, καὶ γεέννης ρύσασθε, καὶ μελλούσης κρίσεως, ταῖς ὑμῶν πρὸς τὸν Κτίστην δεήσεσιν.

Θεοτοκίον

στιχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σκηνη πλατυτέρα οὐρανῶν, λαόν σου συνερχόμενον, ἐν τῇ σκηνῇ σου ταύτῃ ὑμνήσαί σε, σκηνῶν αὐτῶν μέτοχον ποίησον, τῇ θερμῇ δεήσει σου, τῇ πρὸς Χριστὸν ὄν ἔτεκες, τὸν Δεσπότην ἀπάντων καὶ Κύριον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

ἦχος α'

Ὠδὴ γ' - Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν

στιχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὡς μόνος ὑπάρχων ἀγαθός, καὶ μόνος πολυέλεος, τοὺς εὐσεβῶς πρὸς σὲ ἐκδημήσαντας, ἐν οὐρανίαις σκηναῖς ἀνάπαυσον, ἔνθα ἢ ἀνέκφραστος, χαρὰ καὶ ἀπόλαυσις, ἔνθα νέφος Μαρτύρων εὐφραίνεται.

στιχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Σὺ μόνος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Σωτὴρ μου ἀναμάρτητος, ὁ ἁμαρτίας αἴρων ὡς εὐσπλαγχνος, τοῦ κόσμου τούτου τῶν μεταστάντων πιστῶς, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, ἐν αὐλαῖς Ἀγίων σου, ἐν τρυφῇ Παραδείσου φιλάνθρωπε.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Θανάτου τὸ κράτος καθελὼν, ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον, πᾶσι πιστοῖς ἐπήγασας, Δέσποτα, ἐν ταύτῃ τούτους τοὺς ἐκδημήσαντας, εὐσεβῶς κατάταξον, παρορῶν τὰ πταίσματα, συγχωρῶν ἁμαρτίας Ἀθάνατε.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως συνέλαβες Ἄγνη, τὸν Λόγον τὸν αἶδιον, σωματικῶς ἡμῖν ὁμιλήσαντα, τὸν τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν λύσαντα, καὶ ζωὴν πηγάσαντα, καὶ θνητοῖς ἀνάστασιν, τῇ αὐτοῦ εὐσπλαγχνία παρέχοντα.

Ἀκολουθεῖ ἢ γ' ὠδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Εἰς τὸ τέλος ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς γ' ὠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

Μικρὰ Συναπτὴ

Μεσῶδια Καθίσματα ἐκ τοῦ Μηναίου,
μετὰ ταῦτα ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς γ' ὠδῆς τοῦ

τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

Κοντάκιον καὶ Οἶκος ἐκ τοῦ Μηναίου.

(Ἐὰν δὲν ὑπάρχει, λέγονται τὰ τοῦ Σαββάτου)

Κοντάκιον Νεκρώσιμον

Μετὰ τῶν ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα ἐπιτάφιον θρῆσον ποιοῦντες ὥδην τὸ, Ἀλληλούια.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

(Ἐκ τοῦ Μηναίου)

εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, ψάλλεται ὁ **Εἰρμὸς τῆς η΄ ὥδης** τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

(εἰς τὸν ἦχο τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου).

Στὴν συνέχεια ψάλλεται ὁ **Εἰρμὸς τῆς θ΄ ὥδης** τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου, καὶ ἀκολουθεῖ τὸ «Ἄξιον ἔστιν» εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ (ἐκ τοῦ Μηναίου)
(Ἐὰν δὲν ὑπάρχει, λέγονται τὰ κάτωθι)

Τὰ καθ' ἡμέραν ἐξαποστειλάρια
Τῷ Σαββάτῳ

Ἦχος γ' Νεκρώσιμον
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἥμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοκίον

Ἦχος β'
Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα, Θεοτόκε, καὶ τὸν Θεὸν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον καὶ θραύσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις βοήθειαν ἐξ ἁγίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος 4 Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον
 αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων
 αι νει ει τε αυ τον εν τοις υ ψι ι στοις σοι
 πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω

π
q

Α | | | | |

Στιχηρά Μαρτυρικά

π.Κ.Παπαγιάννη

Α | | |

Τ | | | | |

 ζει^Δ_{δλ} τοις πιστοις τα ι α μα τα αυ των ταις ι

 κε σι ι αις Χρι στε ε ο Θε ος η μων^Δ_{δλ} την

 ει ρη νην δω ρη σαι τω κο σμω σου^Δ_{δλ} και ταις

 ψυ χαις η μων το με γα ε ε λε ε ος ^π_q

^Γ_χ **Α**ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γ γος^Δ_{δλ}

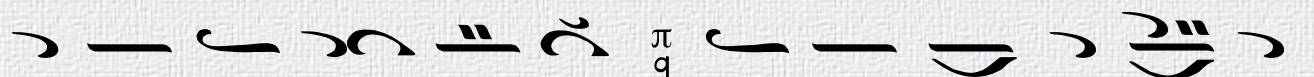

 αι νει τε αυ τον εν ψα λ τη ρι ω και κι

 θα α ρα ^Δ_{δλ}

Ο υ τοι οι στρα τι ω ω ται του βα σι λε

 ως του με γα α λου^Δ_{δλ} αν τε στη σαν τοις δο ογ

 μα σι των τυ ρα αν νων^Δ_{δλ} γεν ναι ως κα τε φρο

 νη σαν των βα σα νων ^π_q και την πλα νην πα σαν

 πα τη σαν τες ^π_q α ζι ι ως στε φα νω θε εν

 τες ^Δ_{δλ} αι τουν ται πα ρα του Σω τη ρος ει ρη η

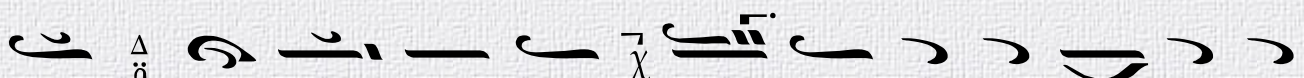
 νην ^Δ_{δλ} και ταις ψυ χαις η μων το γε γα ε ε λε ε

 ος π
q

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο

 ρω ^Δ_{δλ} αι νει τε αυ το ον εν χορ δαι αις και

 ορ γα α νω Δ
δλ

Vμας πα νευ φη μοι μαρ τυ ρες ^Δ_{δλ} ου

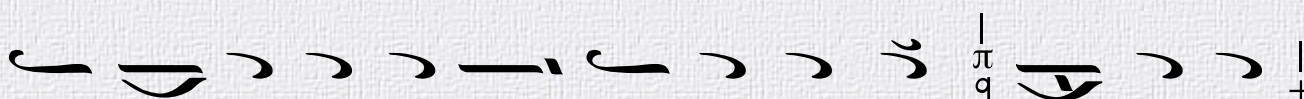
 θλι ψις ου στε νο χω ρι ι α ^Δ_{δλ} ου λι

 μοσ ου δι ωγ μο ος ου δε μα στι γες ^Δ_{δλ} ου θυ μοσ

 θη ρων ^Δ_{δλ} ου ζι φος ου δε πυρ α πει λουν +

 χω ρι ι σαι Θε ου δε δυ νην ται πο θω δε π
q +

 μα αλ λον τω προς αυ τον π
q ως εν αλ λο

τρι ι οίς α γω νι σα α με νοι σω μα σι +

την φυ υ σιν ε λα θε τε θα να του κα τα

φρο νη σαν τες ο θεν και ε πα ζι ι ως τον

των πο νων υ μων μι σθον ε κο μι σα

σθε ου ρα νων βα σι λει ας κλη ρο νο ο μοι

γε γο να τε α πα αυ στως πρε σβευ ον τες υ

περ των ψυ χων η η μων π
q

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ

λα λα γ μου πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον Δ
δλ

α γαλ λι α σθε μαρ τυ ρες εν Κυ ρι ι

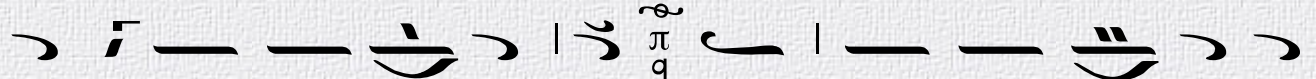
 ω ^Δ ο τι τον α γω να τον κα λον η γω νι σα

 σθε ^π αν τε ε στη τε βα σι λε ευ σι ^Δ και

 τυ ραν νους ε νι κη σα τε ^π πυρ και ζι φος

 ου ουκ ε πτο η θη τε θη ρων α γρι ων κα

 τε σθι ο ον των τα σω μα τα υ μων ^Δ Χρι

 στω με τα αγ γε λων την υ μνω δι αν α να

 πεμ πον τες ^Δ τους απ ου ρα νων στε φα νους ε

 κο μι σα σθε ^π αι τη σα σθε δω ρη θη η

 ναι ει ρη νην τω κο ο σμω ^Δ και ταις ψυ χαις η

 μων το με γα ε ε λε ε ος ^π

Δόξα...καὶ νῦν...Θεοτοκίον

^Δ **Χ** αι ρε Μα ρι α Θε ο το ο κε ^Δ ο τι

 ε τε κε ες τον βα σι λε ε α ^Δ τον Σω τη

ρα και φω στη ρα α παν των των αι ω ω νω ω
 ων

π
9

Δοξολογία μικρή (χῦμα)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

- Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
- Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.
- Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἁγίον Πνεῦμα.
- Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.
- Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
- Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.
- Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

- Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδασόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
- Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.
- Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
- Καταζίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
- Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
- Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
- Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...

Παράσχου Κύριε. (μετά ἀπό κάθε δέηση).....

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν... Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ (Θεοφάνους)

Νεκρώσιμα

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα

π.Κ.Παπαγιάννη

Πανεύφημοι Μάρτυρες

 ου Σωτερ δε ο με θα της σης γλυκει ει ας

 με θε ξε ως τους με τα σταν τας α ζι ω σον και

 κα τα σκη νω σον εν σκη ναις δι και αι ων

 εν μο ναις α γι ων σου και εν ε που ρα νι

 οισ σκη νω μα σι τη ευ σπλαγ χνι α σου πα ρο

 ρων τα πλημ με λη μα τα και πα ρε χων αυ τοις

 την συγ χω ω ρη η σιν

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

 υ δεις α να μαρ τη τος ου δεις των αν θρω

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην π
q

Χ ρι στον εκ δυ σω πη στον τον στον τον κον Μητρο

παρ θε νε την των πται σμα των συγ χω ρη σιν

δου ναι τοις δου λους σου τοις σε θε ο το ο

κον ^Δ_{δλ} ευ σε βως κη ρυ ζα σι και λο γω α λη θει

δογ μα τι σα σι και της λαμ προ τη τος των α

γι ι ω ων και φαι δρο τη τος ^Δ_{δλ} α ζι ω σαι

εν τη βα σι λει ει α αυ του ου ου π
q

Ἄγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ
ὀνόματί Σου, Ὑψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρῶτὶ τὸ ἔλεός
Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ τέλους

Ἦχος Δι

Αποστολοι μαρτυρες και προφη
 ται Ιεραρχαι ο σοιοι και δικαιοι
 οικαλωστον αγωνα τελεσαντες και
 την πιστιν τηρησαντες παρησιαν ε
 χοντες προς τον Σωτηηρα υπερημων
 αυτων ως αγαθον ικετε ευσατε
 σωθηναι δεομεθας ψυχααας
 ημων

Δόξα Πατρί· Νεκρώσιμον.

Μνησθητι Κυυριε ως αγαθων
 δουλων σου και οσα εν βιωη μαρτον
 συχωρησον ουδεις γαρ αναμαρτη

 τος ει μη συ ο δυ να με νος και τοις με

 τα στα σι δου ναι την α να α α παυ σιν

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

M

 η τηρ α γι ι α η του α φρα

 στου φω τος αγ γε λι κοις σε υ μνοις τι

 μων τες ευ σε βως με γα λυ υ νο με ε

 εν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ ρ̣̣ νη̣

Λ̣ μ̣ην̣ ν̣

1. **Κ** ν̣
ρη̣

υ ρι ε ε λε ε η σον

2. **Κ** β̣
λα̣

υ ρι ε ε λε ε ε η σον

3. **Κ** α̣
ρη̣

υ ρι ε ε λε ε ε η σον

4. **Κ** Δ̣
ρη̣

υ ρι ε ε λε ε ε η η σον

5. **Κ** β̣
λα̣

υ ρι ε ε λε ε ε η σον

6. **Κ** ν̣
ρη̣

υ ρι ε ε λε ε ε η σον

7. **Κ** Δ̣
ρη̣

υ ρι ε ε ε λε η σον

8. **Κ** υ ρ ι ε ε ε λε η σον

β
λ

9. **Κ** υ ρ ι ε ε λε η σον

Δ

10. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε η σον

Γ
η

11. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε η σον

π
φ

12. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε η σον

ν
δ

Υ περ Α γι α Θε ο το κε +

σω ω σον η μας

ν
δ

Ϟ οι Κυ ρ ι ε

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α'

Δ Α μην Δ

στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

στίχ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

στίχ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δ **T** αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τερ

σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δ **T** αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου

Σω τερ σω σον η μα α ας

του Θε ου α θνα τος υ πα α αρ αρ
 χων και κα τα δε ζα με νος δι α
 την η με τε ραν σω τη ρι ι αν ⁷χ _Δ σα ρ κω
 θη ναι εκ της α γι ας Θε ο το κου
 και α ει πα ρ θε νου Μα ρι ας α τρε πτω ς
 εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος θνα τω θνα τον πα τη
 σας εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
 γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα ⁷χ _Δ α ας

Ἀντίφωνον Γ'

Ἦχος Δι

Δι
Α μην

στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτήρι ἡμῶν.

Δι
C ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας
σοι + αλ λη λου ου ι α Δι

στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ.

στίχ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Δι
C ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας σοι +
αλ λη λου ου ι α α α Δι

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Εὐαγγελίου

Ἦχος Δι' ς

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προσ πε ε
 σω ω μεν Χρι στω **Σ**ω στον η μα ας Υι ε Θε
 ου ο εν Α γι ι οι οις θ αυ μα στος
 ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

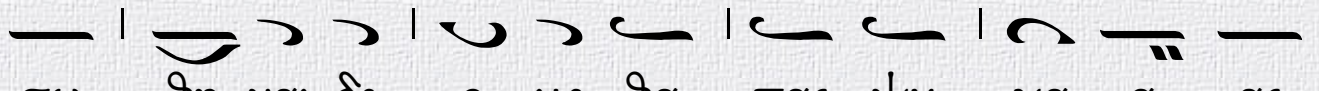
Ἀπολυτίκιον μαρτυρικόν

Ἦχος Δι' ς

απο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη
 ται Ι ε ρα ρ χαι ο σι οι και δι και οι
 οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
 την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε
 χον τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων

 αυ τον ως α γα θρον ι κε τε ευ σα τε

 σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας

 η μων

Νεκρώσιμον (ὑπὸ τοῦ ἱερέως)

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστάσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Δόξα Πατρί...

Κοντάκιον νεκρώσιμον Σαββάτου

Ἦχος π̣δ̣ ᾠ̣ Γα

Με τα των α γι ων α να παυ σον Χρι στε

τας ψυ χας τω ων δου λων σου εν θα ουκ ε στι

πο νος ου λυ πη ου στε να γμος αλ λα ζω η

α τε λε ευ τη η τος

Καὶ νῦν...

Κοντάκιον μαρτυρικὸν Σαββάτου

Ἦχος λ̣ ρ̣ Γα

Ω ς α παρ χας της φυ σε ως τω φυ τουρ γω
 της κτι σε ως η οι κου με νη προ σφε ρει σοι Κυ
 ρι ε τους θε ο φο ρου ους Μαρ τυ υ ρας
 ταις αυ των ι κε σι αις εν ει ρη νη βα θει
 α την Εκ κλη σι αν σου δι α της Θε ο
 το κου συν τη ρη σον πο λυ ε λε ε ε ε
 ε